

ΕΠΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΤΑ ΠΥΛΕΣ ΦΩΤΟΣ ΤΗΣ "ΕΠΤΑΠΟΛΗΣ"

- * ΜΑΘΗΤΕΙΑ
- * ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
- * ΠΛΟΥΤΟΣ
- * ΠΟΛΙΤΙΚΗ
- * ΕΠΙΣΤΗΜΗ
- * ΘΡΗΣΚΕΙΑ
- * ΘΑΝΑΤΟΣ

Τα πρόσωπα που συζητούν με τον Ανώνυμο:

ΕΡΜΗΣ: Ανήλικος μαθητής, εγγονός του Ανώνυμου.

ΑΘΗΝΑ: Δασκάλα σύζυγος του Άρη.

ΙΑΣΩΝ: Αδελφός του Ανώνυμου, πλούσιος επιχειρηματίας.

ΑΠΟΛΛΩΝ: Δευτερότοκος γιός του Ανώνυμου, λαμπρός πολιτικός.

ΑΡΗΣ: Πρωτότοκος γιος του Ανώνυμου, επιστήμων.

ΦΑΙΔΩΝ: Αδελφός του Ανώνυμου, ιερωμένος.

ΠΛΟΥΤΩΝ: Επάρτα ψυχικά ασθενής γέροντας, αδελφός του Ανώνυμου.

Αντί Προλόγου

Η Μεγάλη Διαθήκη του Παύλου Πισσάνου, κανονικά δε χρειάζεται πρόλογο να προϊδεάσει τον αναγνώστη.

Γιατί είναι και Διαθήκη και Μεγάλη παράλληλη και ισάξια με όλες τις Διαθήκες, από την Παλιά, μέχρι τη Σιδηρά Διαθήκη του Πωλ Αρκάς.

Η έντονη θρησκευολογική, φιλοσοφική, επιστημονική, οικολογική, κοινωνική και υπαρξιακή αναζήτηση που διατρέχει όλες τις σελίδες της, πραγματική αμφισβήτηση του κατεστημένου, όχι απλά αρνητική, μα με ταυτόχρονη προβολή θέσεων για άρση των ποικίλων αδιεξόδων που ταλανίζουν σήμερα ολόκληρο τον κόσμο, ανάγουν τη Μεγάλη Διαθήκη σ' ένα συμβόλαιο του Ανώνυμου με τις πανστρατιές των υποψιασμένων αλλά τελικά ανυποψίαστων, στο βάθος, ανθρώπων για Ειρήνη, Δημιουργία και Κοινωνική Δικαιοσύνη, έτσι απλά και φυσικά, μα προπαντός σοφά, όπως το επιβάλλει η ανθρώπινη φύση.

Ο Ανώνυμος αναδεικνύεται αναπάντεχα Προμηθέας για νέο φως στην Οικουμένη. Σωκράτης σε νέο Πλατωνικό μεστό διάλογο, επιτομή όλων των λαμπρών διαλόγων του.

Ευαγγελιστής για να απλουστεύσει την Αποκάλυψη.

Χρυσόστομος, για να απλώσει τη Θεοσοφία στα πέρατα του κόσμου.

Ρουσό για να ανατάμει την κοινωνική πραγματικότητα και να συντάξει το νέο Κοινωνικό Συμβόλαιο.

Ταυτόχρονα πιστοποιεί τη μεγάλη ρήση του Πλάτωνα, ήριτη αναγκαιότητα για τους ταραγμένους καιρούς της υψηλίου: *"Εάν μή βασιλεύσωσι οι φιλόσοφοι και εάν μη φιλοσοφήσωσι οι νυν λεγόμενοι βασιλείς και δυνάσται, και εάν μη συμπέση εις ταυτὸν δύναμις πολιτικὴ και φιλοσοφία, και εάν μή αποκλεισθῶσι ἐξ ἀνάγκης αι πολλαί φύσεις των νυν χωριστά πορευομένων ἐφ' ἑκατέρων, ουκ ἔστι παύλα κακῶν των ἀνθρωπίνω γένει, ουδέ αὐτή η Πολιτεία, ην νυν λόγω διεληθύθαμεν ἐνδέχεται ἰνα φυή εις το δυνατόν και ἰδί το φως του ηλίου".*

Ναι, απαιτείται οι άρχοντες του Κόσμου να είναι φιλόσοφοι και οι φιλόσοφοι να ασκήσουν εξουσία, για να 'χουμε ΦΩΣ, άπλετο φως, αφού τα πάντα ΕΙΝΑΙ ΦΩΣ όπως σοφά, επιστημονικά και διορατικά κηρύσσει ο Ανώνυμος,

Ο κάθε αναγνώστης, αναμφίβολα, μέσα από τις σελίδες της Μεγάλης Διαθήκης θα αναγνωρίσει τον εαυτό του, θα βιώσει μεγάλες Αλήθειες, που οπωσδήποτε τον βασανίζουν καθημερινά, μα εθελουφλεί και τις προσπερνά λόγω αδιόρατων ενόχων...

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Ο τ. πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών
καθηγητής κ. Σόλων Κυδωνιάτης
για τη ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

Το βιβλίο αυτό του Παύλου Πισσάνου, όπως και όλα τα μέχρι σήμερα πνευματικά του δημιουργήματα, προδίδουν διανοητήν που, ενώ κινείται μέσα στο ρεαλισμό που συνέχει την σημερινή υλόφρονα πραγματικότητα, δονείται συγχρόνως από μεταφυσικές ανησυχίες και έννοιες θεουργικές ή όπως θα έλεγε ο Καντ, έννοιες "υπερβατικές".

Τούτο, γιατί, ο Παύλος Πισσάνος, μολονταιζει στην καθημερινότητα με την πλέον στυγνή γύρω της "πραγματοκρατείαν" είναι και παραμένει βαθύτατα θρησκευόμενος.

Είναι ο λόγος αυτός που, όλα τα κείμενά του, αποπνέουν έντονον ψυχικόν διάθεσιν προς διδασκαλίαν αρετής και δια τούτο εκθύμως συνιστώνται.

Καθηγητής Σόλων Π. Κυδωνιάτης
1992

Ο καθηγητής φιλοσοφίας
της Ακαδημίας Αθηνών
κ. Ευάγγελος Μουτσόπουλος
για τη ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

Αγαπυτέ μου κύριε Πισσάνο,

"Η επιχειρούμενη σύνδεση της μορφής του ευφυούς, πλατωνικών απηχίσεων, διαλογικού ύφους προς τη δοκιμασμενη δομή της παραδοσιακής ηθοπλαστικής συγγραφής συνιστά τη λαμπρότερη πτυχή του έργου. Το εύρος της γενικότερης θεματικής παρέχει τον απαιτούμενο χώρο προς έκθεση ενός πλούσιου υλικού χρήσιμων πληροφοριών. Ποιότητας και ποσότητας των πληροφοριών είναι οι βέλτιστες".

Καθηγητής Ευάγγελος Α. Μουτσόπουλος Ακαδημαϊκός

Με πολλήν αγάπη και πολλά συγχαρητήρια, δικός σας.

Απρίλιος 1990

Ο καθηγητής-Ακαδημαϊκός
κ. Μιχάλης-Θαλής Πουλαντζάς
για τη ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

Αγαππητέ φίλε κύριε Πισσάνο,

Σ' ευχαριστώ πολύ για τη χαρά που μου έδωσες να διαβάσω τη "ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ" σου. Απόλαυσα εξαιρετικά αυτό το σύγχρονο "Πλατωνικό Οδοιπορικό". Η θεματική του έργου είναι τόσο ευχάριστη όσο και "γνωστική" και ο τεκμηριωμένος διάλογος, στέρεος και μεστός, φώτισαν πολύ τις αναπάντητες απορίες και τους αγωνιώδεις υπαρξιακούς προβληματισμούς της εποχής μας. Αφού λοιπόν σε συγχαρώ και σου ευχθώ καλή επιτυχία θα κλείσω με μια μικρή αναφορά στον Αριστοτέλη που υποστηρίζει στο δέκατο βιβλίο της "Ηθικής" ... "η καλλίτερη και ανώτερη μορφή ανθρώπινης ζωής θα συνίστατο στην αδιάκοπη διανοητική δραστηριότητα", όμως συνεχίζει, ... "δεν είναι επειδή είμαστε άνθρωποι που μπορούμε να ζήσουμε αυτή τη ζωή, αλλά επειδή υπάρχει κάτι το θεϊκό μέσα μας" ... και αργότερα, συμφωνώντας με τον Αλκιβιάδη, λέει... ότι "αυτή όμως η θεϊκή ιδιότητα του νου είναι περισσότερη απ' όλες τις άλλες ο αληθινός εαυτός του ανθρώπου... και του ανθρώπου δη ο κατά νουν βίος, είπερ τούτο μάλιστα άνθρωπος".

Μιχάλης-Θαλής Πουλαντζάς
Καθηγητής Κοινωνικής Ψυχολογίας
Μέλος της Ακαδημίας "S. ANDREAS" ΡΩΜΗΣ

Η καθηγήτρια Απαγγελίας
κ. Ζανέτ Σ. Κυδωνιάτου
για τη ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

Τον κύριο Παύλο Πισσάνο χαρακτηρίζει μια πολυπραγμωσύνη, χωρίς όμως τις αρνητικές της πλευρές. Είναι γεμάτος από ιδέες, ιδέες δικές του, πρωτότυπες. Τις εκφράζει ή με πεζό λόγο ή με στίχους ή με διάλογο, όπως στο παρόν έργο του. Στον αντίλογο αυτόν υπάρχει πάντα ένα "πνεύμα του Καλού", που απηχεί τις προσωπικές του πεποιθήσεις.

Είναι αυτές που κάμουν τις εργασίες του εκτός από ευχάριστες και διδακτικές. Το έργο του αυτό αξίζει να έχει πολλούς επαίνους και πολλούς αναγνώστες.

Του το ευχόμαστε.

Ζανέτ Σ. Κυδωνιάτου

Ο JOSE SYLVA

ιδρυτής της Μεθόδου SYLVA
για τη ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

Μέσα σε μια εποχή που ένας ακήρυκτος παγκόσμιος πόλεμος σπαράσσει την ανθρωπότητα απ' άκρη σ' άκρη, η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ του Παύλου Πισσάνου έρχεται να σηματοδοτήσει δρόμους Ειρήνης που αρχίζουν και τελειώνουν σ' εμάς τους ανθρώπους, μόνον σ' εμάς.

Όσοι πιστεύουν πως πραγματικά η Ανθρωπότητα, η Φύση, ο Πλανήτης μας ο ίδιος απειλείται, όσοι πιστεύουν πως μόνον ο θρησκευτικός άνθρωπος είναι αυτός που μπορεί να σπηλιτεύσει την Ειρηνική συνύπαρξη των κοινωνιών του κόσμου, να διαβάσουν τη ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ και να φυλάξουν βαθειά στην καρδιά τους τις παραινέσεις του Ανώνυμου. Πρέπει!

JOSE SYLVA

Ιδρυτής της Μεθόδου SYLVA

DR. STANLEY SFEKAS

New York University

Ph. D. Department of Philosophy

"... το μυαλό του συγγραφέα αρχίζει από τα άδυτα βάθη της ψυχής, ψηλαφίζει τις γεννήτριες του Οικουμενικού Φωτός, ταξιδεύει στο ανθρώπινο σώμα, οργώνει τον εγκέφαλο και τη σκέψη του ευφυούς όντος, του ανθρώπου, περνάει απ' το απειλούμενο περιβάλλον της γης, διασχίζει το Γαλαξία μας και ταξιδεύει προς τα σύνορα του Σύμπαντος γεφυρώνοντας ισότιμα δύο γιγάντιους κόσμους.

Την Φαντασία με την Επιστήμη.

Το "Θρησκευτικό Σύμπαν" που οραματίστηκε ο Παύλος Πισσάνος στη ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, αποτελεί μια επαναστατική, καινούργια μέθοδο θεώρησης του ανθρώπου, της γης και του κόσμου!

Ο Ανώνυμος σπάει τα δεσμά της αιχμάλωτης διάνοιας και ανοίγει το κελλί της για να ελευθερώσει το ρευστό της Θρησκευτικής ερμηνείας των Συμπαντικών νόμων, μέσα στους κουρασμένους επαμφοτερισμούς των συγχρόνων αμφισβητήσεων για κάθε μορφής αξία, σε κάθε μορφής νόμο..."

DR. STANLEY SFEKAS

Ο ύπατος πρόεδρος των ΑΧΕΠΑ
κ. STASIS BETZELOS
για τη ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

Είναι ένα πραγματικά μεγάλο έργο που πρέπει όλοι να διαβάσουν και κυρίως, όσοι αναζητούν τον πραγματικό Θεό, έξω από κάθε φόβο τιμωρίας ή άγνοιας ή αφέλειας.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ είναι ένα ράπισμα σε κάθε μορφής αίρεση, ένα πραγματικό εγχειρίδιο Χριστιανικής διδασκαλίας με πρωτάκουστες ερμηνείες στα σημαντικότερα κεφάλαια των ηθικών κανόνων που διέπουν την Ορθόδοξη Πίστη.

STASIS BETZELOS

Υπατος πρόεδρος των ΑΧΕΠΑ

Ιούνιος 1990

Ο Πρόεδρος του
ROLAN BYKOV FOUNDATION
Ακαδημαϊκός
κ. ROLAN BYKOV
για τη ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

Ο αναγνώστης της ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ είναι άλλος άνθρωπος πριν τη διαβάσει και άλλος αφού τη διαβάσει.

Ο Ανώνυμος αποτελεί μια καινούργια οντότητα στο χώρο της γνώσης, ικανή να μετουσιώσει τις απόψεις μιας ολοκληρωμένης ζωής.

Θεωρώ απαραίτητο, το βιβλίο αυτό να γίνει εγκώλιο σε κάθε άνθρωπο κάθε φυλής, θρησκείας, φύλλου και εποχής, γιατί οι αξίες που πραγματεύεται είναι αιώνιες.

Η φιλοσοφικότητα των επιστημονικών απόψεων και η επιστημονικότητα των φιλοσοφικών, δίνουν στο έργο τη μεγαλοπρέπεια του "κλασσικού" που δεν μπορεί να φθείρει ο χρόνος.

Ο φίλος και συνεργάτης μου Παύλος Πισσάνος, πιστεύω πως, με το έργο αυτό, πρόσφερε πολλά στο σύγχρονο καταναλωτικό μεγαθήριο της εποχής μας που λέγεται "άνθρωπος πλανώμενος".

ROLAN BYKOV

Σκνηοθέτης - Ακαδημαϊκός

Ιούλιος 1993

Ο άνθρωπος-φαινόμενο
για την Τηλεκίνηση
URI GELLER
για τη ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ δεν χρειάζεται επαίνους. Η γνώση της αιώνιας αλήθειας με την ενεργητική ηθικοποίηση του αναγνώστη που διαβάσει το έργο, κάνουν το ίδιο το έργο αυτοδύναμα μεγάλο.

Ας είναι ο Ανώνυμος φωτεινό μοντέλλο Ανθρώπου στους ανθρώπους των καιρών μας.

URI GELLER

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Θεώρηση & Σχόλιο

του καθηγητού
Σ.Λ. Μπουροδήμου

Με ενδιαφέρον - συνοδευμένο με περιέργεια πνευματικής αναζήτησης για ένα νέο μήνυμα, μια "άλλη διαθήκη" θέσεων και ιδεών - άνοιξα και διάβασα το δοκίμιο του καλού φίλου Παύλου Πισσάνου με τίτλο: "ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΘΗΚΗ".

Πρέπει να ομολογήσω πως αντιμετώπιζω με πολύ σκεπτικισμό και επιφυλάξεις κάθε νέα έκδοση στην πλημμυρίδα της εκδοτικής αγοράς σήμερα, που συσκοτίζουν κατά κανόνα τα κορυφαία προβλήματα και διλήμματα του καιρού μας που δεν φωτίζουν, που ρυπαίνουν με τόννους τυπωμένου χαρτιού το φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον που απειλείται.

Με την ανάγνωση του δοκιμίου ο σκεπτικισμός μου υπεχώρησε για να δώσει την θέση του στην έκπληξη και την ικανοποίηση από την παράθεση γνωστών θέσεων και αρχών που πρέπει να τίθενται σήμερα, κάθε μέρα, ως βάση ενός ορθού προβληματισμού, ατομικού και συλλογικού. Δεν είναι νέες και συγκλονιστικές οι ιδέες που παρουσιάζει ο εκλεκτός φίλος με τρόπο βαθύτατα ανθρώπινο, απλό και υπεύθυνο και γι' αυτό πειστικό. Νέα και πραγματικά συγκινητική είναι η υπόμνηση, η τοποθέτηση - η "ανάμνησις" θάλεγε ο Πλάτων, το θέτουμε εδώ συμβολικά - αρχών και αξιών που ξεχνάμε όχι λίγες φορές στη καθημερινή δίνη και βαρεία σύγχυση σκοπών και μέσων του σύγχρονου τεκνοκρατικού - απνευμάτιστου σε πολλές του πτυχές - πολιτισμού παραγωγής και κατανάλωσης.

Αυτές οι αξίες και αρχές που είναι τα θεμέλια της αληθινής ιστορίας του Ανθρώπου και του Πνευματικού Πολιτισμού τα βάθρα της μεγάλης ηθικής διαθήκης, της σοφίας της σκέψης των Ανατολικών Λαών και Θρησκειών της Παλαιάς Διαθήκης, της Ελληνικής Φιλοσοφίας, του Ευαγγελισμού της Χριστιανικής διδασχής και της δημιουργίας του Ευρωπαϊκού Πνεύματος από την Αναγέννηση μέχρι σήμερα, θυμίζει σ' όλους μας και φέρνει μπροστά μας ο συγγραφέας.

Και χρειάζεται να τα θυμόμαστε κάθε πρωί και κάθε βράδυ, γιατί είναι ο "άρτος και ο οίνος" μιας αληθινής πορείας του Ανθρώπου στο σύγχρονο κόσμο μας, μιας θητείας Πνεύματος που μπορεί να σώσει τη ζωή - ως βιολογικό και πνευματικό γεγονός - και ένα αυθεντικό Πολιτισμό ως έσχατο και ύψιστο σκοπό της ιστορίας.

Το θησαύρισμα που ξέρουμε αλλά ξεχνάμε συνθέτει η Αγάπη, η Φιλία, η Συμπάραση σ' εκείνο που "πάσχει", η διδασκαλία ήθους και αρετής που πλάθει χαρακτήρες, η ταπεινοφροσύνη, η θητεία "καλού κ' αγαθού" δηλ. η πίστη στην Αλήθεια, στη Δικαιοσύνη, στην Ελευθερία και ανθρώπινη αξιοπρέπεια, η θητεία και η θυσία σαν χρειασθεί για ότι αποτελεί αιώνιο κτήμα και λείδωρη θαλπωρή του ηθικού πολιτισμού και όχι πρόσκαιρο (κι άχρηστο) απόκτημα υλικού ατομικού πλουτισμού.

Μερικά παραδείγματα από το κείμενο.

Στο Κεφ. 2 "Περί Διδασκαλίας", ο "Ανώνυμος" γράφει: «Η νεολαία σήμερα βάλλεται ισχυρότερα από κάθε άλλη εποχή από έναν παρορμητικό διαλογισμό, η συνέπεια του οποίου αποτελεί "διάθλαση της πραγματικότητας" και "αλλοίωση των φαινομένων". Αίτια του παρορμητικού διαλογισμού είναι οι ισχυρές παραστάσεις ιδεών και συμβόλων της κατανάλωσης. Η ηδονή, που αποτελεί "μέλος" της κατανάλωσης, εκφράζεται ασύστολα με εικόνες γυμνών γυναικών ή και ανδρών σε κάθε προθήκη και βιτρίνα και σε κάθε έντυπο. Ο πλούτος κατέχει την πρώτη θέση στην κοινωνική επιρροή. Το ψέμα ανελέητα καλύπτει τα συμφέροντα, τα εγκλήματα και οι πόλεμοι αποτελούν απλές ειδήσεις στα μέσα μαζικής ενημέρωσης...».

Όταν δε στο ίδιο Κεφάλαιο, η Αθηνά ρωτά τον Ανώνυμο «Ποιά θα έλεγες, διδάσκαλε, ότι πρέπει να είναι η θέση του κράτους και γενικότερα των κρατούντων πάνω στις βασικές αρχές της διδασκαλίας», η απάντηση είναι κατηγορηματική: «Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι οι βασικότεροι διδάσκαλοι ενός λαού, είναι οι κρατούντες και τα μέσα ενημέρωσης... Τα μέσα ενημέρωσης είναι ο Τύπος, ο Κινηματογράφος, η Τηλεόραση, το Θέατρο, το Ραδιόφωνο και ότι ακούγεται ή βλέπεται από το πλατύ κοινό. Οι δυο πιο πάνω παράγοντες αποτελούν το «κλειδί διδασκαλίας ενός λαού...».

Αλήθειες, αλήθειες γνωστές, που πρέπει νάχουμε στη σκέψη και στη πράξη μας κάθε μέρα. Ευχαριστούμε τον συγγραφέα που με απλότητα και παρηγοσία μας τις θυμίζει.

Καθηγητής **Σ.Α. Μπουροδήμος**
Αντιπρόεδρος μέλος της Ακαδημίας Αθηνών

ΠΑΡΑΙΝΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Συγκάτοικέ μου αυτού του πλανήτη,

Πριν αρχίσεις το διάβασμα της ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ, σε καλώ να ρίξεις μια ματιά απ' το παρατηρητήριο του επιστητού στον άπειρο κόσμο του "κλειστού σύμπαντος".

Εκατοντάδες δισεκατομμύρια γαλαξίες τυλίγουν το δικό μας γαλαξία σε αποστάσεις δεκάδων δισεκατομμυρίων ετών φωτός. Μέσα στο δικό μας γαλαξία, εκατο δισεκατομμύρια άστρα στροβιλίζονται γύρω από το γαϊτανάκι της βαρύτητας, απέχοντας απ' άκρη σ' άκρη εκατό χιλιάδες έτη φωτός.

Ο δικός μας, γαλάζιος πλανήτης, ξεχωριστό εμφύσημα Ζωής του Δημιουργού, φιλοξενεί τούτη τη στιγμή περισσότερους από πέντε δισεκατομμύρια ανθρώπους, που έρχονται και φεύγουν..., έρχονται και φεύγουν, περαστικοί θάλαγες ταξιδιώτες τ' απείρου, που, στο σταθμό τούτης της γης, κατεβαίνουν απ' το βαγόνι του χωρόχρονου, βιώνουν το καλό ή το κακό και ξαναφεύγουν συνεχίζοντας το αέναο ταξίδι τους στην άπειρη γαιωδεσική ζώνη του Σύμπαντος.

Ενας από τους περαστικούς αυτούς ταξιδιώτες της ζωής σε τούτη τη γη, είσαι και 'σύ. Χαμένος στην ελαχιστότητά σου, βυθισμένος στην αναπαυτική σου πολυθρόνα, πανευτυχής μέσα στις ψευδαισθήσεις ενός συνειδητού που δεν χρησιμοποιείς ούτε το ένα εκατομμυριοστό των δυνατοτήτων του, είσαι έτοιμος για να γυρίσεις τις επόμενες σελίδες.

Αν καταλάβεις τούτη τη στιγμή πως είσαι αιχμάλωτος στο κλειστό κύκλωμα των γνώσεων που υπαγορεύουν οι πέντε αισθήσεις σου, αν μπορέσεις να βγεις απ' αυτή την τρομερή μέγγαινη των πέντε αισθήσεων και απελευθερώσεις τις γιγάντιες δυνάμεις που σου κληροδότησε ο Δημιουργός και σ' έπλασε ισότιμο με το Σύμπαν, τότε αυτόχρομα, το βιβλίο τούτο γίνεται προσωπικό σου αφιέρωμα.

Μόνον αν αισθανθείς πως "εσύ και το Σύμπαν είστε δύο Σύμπαντα που το ένα χωρά μέσα στο άλλο" κι ότι, όλα έγιναν απ' Αγάπη για την Αγάπη, θα μπορέσεις να συμπορευθείς, με τις σκέψεις μου στα επτά κεφάλαια πούγραφα για τον κάθε εσένα.

Σήκωσε το κεφάλι σου ψηλά, κλείσε τα μάτια σου, άφησε το θείο εμφύσημα να νεκρώσει τις πέντε αισθήσεις σου, ενοποιήσου με το Σύμπαν που αρχίζει και τελειώνει μέσα σου και, γύρισε την επόμενη σελίδα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ στον ΠΟΛΙΤΗ ΑΝΩΝΥΜΟ

Φανταστείτε έναν άνθρωπο έξω από το χρόνο, γιατί η αιωνιότητα είναι γι' αυτόν μια στατική στιγμή.

Έξω από την Εξέλιξη, γιατί εξέλιξη δεν υπάρχει γι' αυτόν, αφού συνειδητοποίησε την ολοκληρωμένη φυσική τελειότητα.

Έξω από την Ηλικία, γιατί άνθρωπος γι' αυτόν ίσον ψυχή! Κι η ψυχή είναι Αγέννητη και Αιώνια.

Έξω από το Σύστημα, γιατί σύστημα είναι γι' αυτόν η "στημένη παγίδα" των "Ολίγων Μεγάλων", για να καρπώνονται το παραγόμενο έργο των "Πολλών Μικρών" και ν' ανεβάζουν καθημερινά τις μετοχές τους στα χρηματιστήρια και τις Τράπεζες του κόσμου.

Είναι δίχως όνομα.

Διαχωρίστηκε από το Σύνολο, ευτυχεί στην αυτόνομη Μονάδα του.

Απομόνωσε τις πέντε αισθήσεις του και κυριάρχησε στην έκτη, που μ' αυτή ζει, έξω από τους "πολλούς".

Πιστεύει στον Ανθρωπισμό, αλλά όχι στον άνθρωπο.

Πιστεύει στην πρόοδο, αλλά όχι στους "προοδευτικούς".

Πιστεύει στη Μαγεία, αλλά όχι στους μάγους.

Πιστεύει πως το πρόγραμμα "παραγωγής και κατανάλωσης" στον πλανήτη κατευθύνεται και οδηγείται από μια συγκεκριμένη "ομάδα εκλεκτών", που από ένα περίεργο οικουμενικό παιγνίδι κληρονόμησαν απ' τους προπάτορές τους τους μαγικούς "κλειδαριθμούς" για την κατεύθυνση των μαζών.

Πιστεύει πως αυτοί οι "εκλεκτοί" δεσπόζουν στο Οικονομικό, το Θρησκευτικό και το Πολιτικό προσκήνιο του κόσμου. Πως ενεργοποιούν τούτα τα χρόνια, που έκλεισε η δεύτερη χιλιετία από την έλευση του Σωτήρα, τα απόκρυφα "κλειδιά τους" για την επαλήθευση των προφητειών της Αποκάλυψης, "για την εκκίνηση του μηχανισμού της παγκοσμιοποίησης, της παραγωγικής ύφεσης και της υποταγής των λαών στην ολιγαρχία του χρήματος".

Ο άνθρωπος αυτός δεν ανήκει στα γήινα.

Είναι πολίτης μιας άλλης Πόλης, που την έχτισε μόνος του στον κόσμο της αυτογνωσίας και ταυτόχρονα την υπηρετεί.

Είναι ο πολίτης Ανώνυμος!...

ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ

Πρέπει να ομολογήσω, αγαπημένα μου παιδιά, πως η παρουσία σας εδώ, αυτές τις τελευταίες ώρες της ζωής μου, με κάνει ιδιαίτερα ευτυχή κι έξαρση αγαλλίασης δονεί τον κόσμο της ψυχής μου.

Γιατί, υπάρχει στ' αλήθεια μεγαλύτερη χαρά απ' το να συμπαραστέκονται στις δύσκολες στιγμές σου τα πρόσωπα που 'ζησες μαζί τους, που σ' αγάπησαν και τ' αγάπησες; Κι άραγε, το χαμόγελο της αγάπης τους δεν είναι το μεγάλο μήνυμα της ανθρώπινης συμπαράστασης και της ψυχικής συναίνεσης, που σηματοδοτούν έναν καλύτερο κόσμο;

Τι είναι στ' αλήθεια πιο οδυνηρό;

Να φεύγεις μόνος απ' αυτόν τον κόσμο, επειδή δεν μπόρεσες ν' αγαπήσεις και να προστατέψεις με τη στοργή σου αυτούς που γνώρισες;

Ή αυτοί που μένουν να σε αγνοούν, να λησμονούν τις προσφορές και τις καλωσύνες σου, να σ' αρνούνται τη στοργή τους, επειδή ακριβώς "φεύγεις"...

Διακρίνω λογής - λογής αγωνίες στα πρόσωπά σας.

Αγωνία, που σας περιμένει το χώμα.

Αγωνία για μένα, που κλείνω το βιβλίο της ζωής μου.

Αγωνία για σας, που θα συνεχίσετε να ζείτε πνιγμένοι στη μιζέρια της ευδαιμονίας, στη μονοτονία της κατανάλωσης, στην απομόνωση της μαζικής συγκατοίκησης.

Όσο σας θλίβει η ζωή, σας θλίβει και ο θάνατος.

Όσο σας πικραίνει η γνώση, σας πικραίνει και η άγνοια.

Κι αν ρωτήσετε για μένα;

Εγώ είμαι εξαιρετικά ευτυχής με τη θλίψη, τη δυστυχία και την αγωνία σας.

Γιατί ολ' αυτά, π' αποτελούν το συνοθύλευμα του ψυχικού σας κόσμου, χτίζουν μέσα μου την αιτία για την Αλήθεια που πρέπει να σας αποκαλύψω.

Και, πιστέψτε με, η γνώση της Αλήθειας, κι αν έχει για κόστος τη θλίψη όλων των ανθρώπων τούτου του κόσμου, αντίβαρό της έχει την ευτυχία σ' έναν Άλλο Κόσμο.

Από ένα χτύπημα της φύσης έχασα τα μάτια μου

Από ένα χαίδεμα της φύσης άνοιξαν τα μάτια της ψυχής μου.

Τίποτα το κακό δεν είναι μόνο κακό και τίποτε το καλό δεν είναι μόνο καλό. Κι αν στο δρόμο της ζωής σας χάσετε το φως σας ή τα χέρια σας, κι αν πάψει μια αίσθησή σας να λειτουργεί, κι αν αδρανήσει το σώμα σας και λειτουργεί η σκέψη σας, πείτε τότε πως "τίποτα δεν έχασα".

Γιατί, αν σκεφθείτε πως τα χάσατε όλα και στο όλα υπάρχει και το κουράγιο σας, τότε πράγματι "όλα τα χάσατε"!!!

Αν όμως έχετε πίστη στον "Αιώνιο Εαυτό σας", που είναι αιώνιος μόνο με τη σκέψη σας κι όχι με τις αισθήσεις και τα χέρια και τα πόδια σας, που είναι φθαρτές παραλλαγές λάσπης της γης, τότε αυτή η σκέψη είναι η μόνη και υπέρτατη δύναμη για την κληρονομιά της αληθινής ευτυχίας σας. Ολόκληρος ο κόσμος γύρω σας, ό,τι βλέπετε κι ό,τι δεν μπορείτε να δείτε, είναι αποτέλεσμα σκέψης!

Όλα είναι χωριστά κι όλα ταυτόχρονα συνυπάρχουν.

Όλα είναι φθαρτά κι όλα ταυτόχρονα διαιωνίζονται, γιατί όλα γίνονται από σκέψη και ταυτόχρονα είναι η ίδια η σκέψη.

Κι αν αυτό που σας λέω είναι δύσκολο να το αντιληφθείτε, αναλογισθείτε την ύπαρξη όλου τούτου του κόσμου έξω από τη σκέψη σας. Θα υπήρχε ή όχι;

Ασφαλώς όχι, αφού ό,τι αντιλαμβανόμαστε σαν υπαρκτό βγαίνει μέσα από τη σκέψη μας.

Άρα ο άνθρωπος δεν είναι "εικόνα του Θεού", επειδή το λένε οι δεσποτάδες στους ναούς.

Είναι "εικόνα του Θεού", γιατί είναι η σκέψη που δημιουργείται απ' τα φαινόμενα αλλά και ταυτόχρονα είναι μέσα στα ίδια τα φαινόμενα.

Η σκέψη είναι αυτή που κατευθύνει τη συμπεριφορά των φαινομένων. Ο άνθρωπος, η εικόνα του Θεού, συνέχεια εξελίσσεται. Κι όταν

λέω εξελίσσεται, εννοώ ότι με το αποτέλεσμα της σκέψης του τιθα-
σεύονται τα φαινόμενα.

Ο υπέρτατος Θεός είναι ρυθμιστής της συμπεριφοράς των φαινο-
μένων του Σύμπαντος. Ο άνθρωπος μπορεί να είναι ρυθμιστής των
ιδίων των φαινομένων στην κλίμακα της αντίληψής του, που είναι
αποτέλεσμα της σκέψης του.

Αναζητώντας το Θεό καταλήγουμε στον άνθρωπο, αναζητώντας
τον άνθρωπο καταλήγουμε στο Θεό.

Γιατί και οι δυο έννοιες συνυπάρχουν στην αιώνια σκέψη του
“γίγνεσθαι”.

Αγαπημένοι μου κληρονόμοι,

Μη σας πτοεί και μη λυπάστε για το γέρικο κορμί μου, που δεν έχει
τη δύναμη να σηκωθεί ξανά από τούτο το κρεβάτι.

Μη λιγοψυχείτε που δε σας βλέπω, που δε σας ακούω καλά, που
έχασα κάθε κίνηση των άκρων μου και οι αισθήσεις μου αργοσβήνουν.

Μη δακρύσετε που το σώμα τούτο, που δανείστηκα απ’ τη φύση,
θα της το επιστρέψω στο ίδιο πρωτογενές υλικό που μου το δάνεισε.
Στο χώμα!

Αν μπορούσατε, πίσω απ’ όλες αυτές τις φαινομενικές αδυναμίες
μου, να διαπιστώσετε τη δύναμή μου, η έκπληξη κι ο θαυμασμός σας
θα ’ταν απέραντος.

Η σκέψη μου, μέσα στο θάλαμο της ψυχής μου, λάμπει πιο πολύ κι
από τον ήλιο.

Σκέφτομαι την ευτυχία και την έχω.

Σκέφτομαι τον πλούτο μιας Αιώνιας κληρονομιάς και τον έχω.

Σκέφτομαι πως ό,τι σκέφτομαι δε θα πάψω ποτέ να το σκέφτομαι
και νοιώθω πως είμαι κατασκευαστής μιας δικής μου πόλης στο χώρο
της Αιωνιότητας.

Σκέφτομαι ακόμα πως, αν είχα χάσει την πίστη μου στο “Αιώνιο”,
θα ήμουν ίδια ύλη με το χώμα που με γέννησε.

Σε τι, άραγε, μπορεί να διαφέρει ένας άνθρωπος δίχως πίστη στην
αιώνια σκέψη του από ένα βότσαλο της θάλασσας;

Και ποια, άραγε, είναι η αληθινή δύναμη στην ανθρώπινη υπόστα-
ση; Αυτή που “φαίνεται” ή αυτή που “είναι”;

Σας κάλεσα τούτες τις ώρες κοντά μου, αγαπημένοι μου συγγενείς,
για να σας “γράψω” χωριστά τη διαθήκη μου.

Εφτά κληρονόμους αφήνω πίσω μου, που με ιδιαιτερότητα ανήκε-
τε σ’ ένα ειδικό πλαίσιο Σκέψης και Πίστης.

Για καθέναν από σας έχω κάτι ξεχωρό να δώσω.

Όλοι μαζί κλείνετε μέσα μου τις “έδρες” της Αιώνιας Πόλης μου, που τη χρεώθηκα από το Θεό, επειδή ακριβώς τη σκέφθηκα.

Ο καθένας από σας τους επτά αντιπροσωπεύει για μένα μια πύλη.

Μια πύλη “εισόδου” της ανθρώπινης αναζήτησης στο πέρασμα των αιώνων στο χώρο της Γνώσης.

Οι επτά πύλες τυλίγουν σ’ ένα νοητό επτάεδρο την Πόλη “που ‘χτισα” όσο ζούσα στ’ απέραντο πεδίο της συνείδησής μου.

Κι η πιο τρανή μου πύλη είναι η πύλη του ΦΩΤΟΣ.

Αυτή που βλέπει ο ήλιος μόλις σκάσει, χειμώνα καλοκαίρι από τη βουνοπλαγιά.

Αυτή η πύλη του Φωτός θ’ ανοίξει διάπλατα, για να μπω στο χώρο της αιώνιας Αλήθειας μόλις κλείσω τα μάτια μου.

Πόσο όμορφο πράγμα είναι ο θάνατος!..

Και πόσο θαυμαστό!

Μα τι βλέπω, αγαπημένε μου Ερμή, τρόμαξες;

Άνοιξες διάπλατα τα μάτια σου στ’ άκουσμα του θανάτου; Έλα κοντά μου τρανή συνέχεια της ρίζας μου, που ‘χεις και τ’ όνομα του φτερωτού θεού του Ολύμπου.

Βρίσκω σκόπιμο να ξεκινήσω τη συζήτηση με σένα, τη γενιά που ‘ρχεται.

Η πιο μεγάλη ανάγκη στον κόσμο τούτο, είναι η ανάγκη των παιδιών να μάθουν.

Και το πιο μεγάλο καθήκον είναι το καθήκον των μεγάλων να διδάξουν τους νέους!

Έλα πιο κοντά μου, Ερμή, κάθησε δίπλα μου.

Δος μου το χέρι σου να το κρατώ, για να μπορώ να σου διοχετεύω με την ένωσή μας το “υλικό” της σκέψης μου.

Εγώ είμαι η πηγή για σένα, κι εσύ θα ‘σαι η πηγή για τους επόμενους, που θα μπουν στη ζωή σου αναζητώντας την αιώνια αλήθεια.

Άνοιξε τα μάτια της ψυχής σου, νεαρέ βλαστέ του σύγχρονου κόσμου.

Άπλωσε το χέρι σου κι άνοιξε την πύλη της Γνώσης.

Η πόλη του ονείρου μου σε υποδέχεται κάτασπρη, υποσχετική στην κληρονομιά που σ’ αποδίδει. Καλωσόρισες, Ερμή, στην πόλη μου, στον κόσμο των ιδεών μου!..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο

ΠΕΡΙ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ

ΕΡΜΗΣ: Θεωρώ περίεργο, δάσκαλε, να μπορείς στην ηλικία που εσύ ζεις να αντιλαμβάνεσαι τα προβλήματα του σημερινού κόσμου.

Πώς είναι δυνατόν η γενιά η δική μου να σου είναι γνωστή με τα προσόντα της, τις δυνάμεις και τις αδυναμίες της, τα σωστά της και τα λάθη της.

Βλέπω τα μάτια σου κλειστά μπρος στα θεάματα μιας ανθρωπότητας που πάει προς τ' άστρα και τ' αφτιά σου ανήμπορα ν' ακούσουν τις ειδήσεις και τα γεγονότα, που συμβαίνουν κάθε λεπτό στον πλανήτη που ζούμε.

Πιστεύω πως η γνώμη σου, όσο όμορφη κι αν είναι, θ' απέχει πολύ απ' την πραγματικότητα του σήμερα.

Όμως, ό,τι κι αν πεις, με σεβασμό θα τ' ακούσω.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ: Έχεις δίκιο να πιστεύεις, καλό μου παιδί, πως εγώ, που 'μαι μεγάλος σε ηλικία, απέχω απ' την πραγματικότητα του κόσμου της δικής σου ηλικίας.

Κι έχεις δίκιο, γιατί ακριβώς είσαι νέος.

Λίκνο της γνώσης είναι η πείρα. Όμως η πείρα αποκτάται με το χρόνο που διαδραματίζονται τα γεγονότα κι όχι απλώς με την αντίληψη.

Πιστεύεις πως τα μάτια μου είναι κλειστά, ανήμπορα να δουν τα θαύματα του σημερινού ανθρώπου.

Ανήμπορα και τ' αφτιά μου ν' ακούσουν τις ειδήσεις του "τώ-
ρα".

Κι όμως, αγαππτέ μου Ερμή, το πανόραμα του σύγχρονου
κόσμου ειν' ολοζώντανο μπροστά μου.

Κι αυτό συμβαίνει, γιατί η ανθρώπινη σκέψη είναι πιο μεγά-
λη απ' το μέγεθος τούτης της γης κι άνετα χωράει τις εικόνες
και τα θαύματά της, τις χαρές και τις πίκρες της.

ΕΡΜΗΣ:

Πες μου, λοιπόν, πώς "βλέπεις" με τα δικά σου μάτια τις
νέες γενιές των παιδιών, πώς "ακούς" με τα δικά σου αφτιά
τους ήχους και τους καημούς του σημερινού κόσμου;

Κι άραγε πώς πιστεύεις πως θα περάσουν τις πύλες της γνώ-
σης οι άνθρωποι του μέλλοντος, για να μπουν στο φως της
πόλης του ονειρίου σου;

ΑΝΩΝΥΜΟΣ: Θα 'θελα πρώτα, αγαπημένε μου Ερμή, να σου εξηγήσω τι
είναι η νεότης.

Θα 'θελα ν' αντιληφθείς, στην ηλικία των δεκαέξι ετών που
βρίσκεσαι, ποια περίοδο της ζωής σου διανύεις και ποια μη-
νύματα πρέπει η σκέψη σου ν' αφομοιώσει, για να πάρεις υ-
πεύθυνη θέση στα πεπρωμένα της ζωής σου.

Νεότητα είναι το πλαίσιο μέσω του οποίου αποκτάται η πεί-
ρα.

Νεότητα είναι ένα μέρος του χρόνου της ζωής μας, κατά την
περίοδο του οποίου ο άνθρωπος σπουδάζει τον εαυτό του
και την κλίμακά του μέσα στο συνολικό μέγεθος του περι-
βάλλοντος κόσμου.

Είσαι νέος και τώρα ανοίγεις τα μάτια σου στις αστραφτερές
λάμπεις της ζωής. Πίσω απ' τη δική σου αντίληψη οι ηλικίες
γύρω σου παραμένουν σταθερές και πιστεύεις πως οι νέοι κι
οι μεσήλικες κι οι γέροι όπως είναι γεννήθηκαν κι όπως εί-
ναι θα μείνουν.

Πιστεύεις ακόμα πως τα δέντρα, τα σπίτια, οι δρόμοι, κάθε τι
γύρω σου έτσι γεννήθηκε, έτσι ήταν πάντα κι έτσι θα είναι
πάντα.

Η έννοια της εξελικτικής αφομοιώνεται στην ανθρώπινη α-
ντίληψη μετά την ολοκλήρωση της εφηβείας.

Μέχρι την ολοκλήρωση της εφηβείας, φίλτατε νέε μου, στη
σκέψη πρωτανεύει η στατική αντίληψη.

Και λέγω τούτο, διότι η στατική αντίληψη δεσμεύει τη σκέψη
και δεν την αφήνει να μπει εύκολα στην ουσία των φαινομέ-
νων που αντιπροσωπεύουν την αλήθεια της θετικής ή της
αρνητικής πραγματικότητας.

Μέσα απ' τα μάτια της νεότητάς σου η ζωή καθρεφτίζεται από τη λάμψη, που 'χουν οι εικόνες της προσωπικής σου ζωής.

Αν είσαι νέος, φτωχός, αγράμματος και περιφρονημένος κι οι εικόνες στα σύμβολα του κόσμου και του περιβάλλοντός σου είναι πρασαρμωσμένες στα βιώματά σου, όλα τα βλέπεις θλιβερά.

Αν αντίθετα είσαι νέος, πλούσιος, γόνος οικογένειας εύπορης με πλήθος υλικών αγαθών, όλα τα βλέπεις φωτεινά.

Δεν μπορείς να συνειδητοποιήσεις, όσο κι αν φαίνεται στο περιβάλλον της ζωής σου, πως η δυστυχία δίνει ξεχωριστό αποτέλεσμα απ' αυτό που υπολογίζεις.

Πως η ευτυχία έχει διαφορετική όψη απ' τις ηδονές.

Πως οι ηδονές έχουν πάντα σαν αποτέλεσμα τη φθορά της σάρκας και της ψυχής.

Κι όλα τούτα συμβαίνουν, γιατί, σαν νέος, είσαι δέσμιος της στατικής σου αντίληψης.

Κι αν συνειδητοποιήσεις πως νέος θα πει “νεοσσός”, που ακόμα δεν ολοκλήρωσε τις φύτερες στις φτερούγες της σκέψης του για να πετάξει στον ορίζοντα της γνώσης, θ' αντιληφθείς πως όλα τα βλέπεις απ' τη θέση που βρίσκεσαι κι όχι στη θέση που είναι.

Το πιο μεγάλο χάρισμα στους νέους είναι να αφομοιώνουν τις νουθεσίες των μεγάλων.

Ο νέος που έχει τη δύναμη να διοικητεύει τη ζωτικότητα της δράσης του απ' τα κανάλια των συμβουλών των μεγαλύτερών του, ειν' αυτός που κάνει τα λιγότερα λάθη.

Ο νέος, που μπορεί ν' ακολουθεί τους δρόμους της σωστής υπόδειξης, ειν' αυτός που κάποτε θα μπορεί να τον ακολουθήσουν.

Διότι “τό ἄρχειν, ἄρχεσθαι πρῶτον ἐστί” και ο καλύτερος οδηγός ήταν πάντα ο καλύτερος οδηγούμενος.

Αγαπητέ μου Ερμή,

Με τη στατική αντίληψη της ηλικίας σου με βλέπεις σαν έναν αιώνιο γέρο, δίχως όραση και δίχως καλή ακοή.

Κι αν και το γνωρίζεις, δεν μπορείς να το συνειδητοποιήσεις ακόμη, πως υπήρξα κάποτε νέος, πιο νέος απο σένα και σαν εσένα.

Εγώ είμαι η μεγάλη κλίμακα μέσα στην οποία χωράει η δική σου.

Εγώ είμαι το δικό σου “εγώ”, που σύντομα θα γίνει σαν το δικό μου, για να 'χεις εσύ ολοκληρωμένη τη σκέψη, τη διάθεση και την κρίση.

Και σου τονίζω τούτο, για να γνωρίζεις εσύ κι όλοι οι νέοι της γης, πως η συνειδητοποίηση της κλίμακάς σας στο μέγεθος της σκέψης των μεγάλων δεν είναι τίποτ 'άλλο παρά η σωστή ευθεία που οδηγεί στο σωστό στόχο της σωστής επιλογής.

ΕΡΜΗΣ:

Νοιώθω μ' αυτά που ακούω απ 'το στόμα σου, δάσκαλε, μια μεγάλη αλλαγή στις σκέψεις μου. Είναι μεγάλο το καλό που γεμίζει την ψυχή μου απ' τους λόγους σου.

Θα παρακαλούσα να με βοηθούσες στη σωστή αντίληψη των στόχων και των επιλογών της ζωής μου.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ:

Αυτά που για σένα θα πω, αγαπητέ μου Ερμή, αφορούν όλους τους νέους του κόσμου που 'ναι κοντά στη δική σου ηλικία.

Πλησιάζοντας στο τέλος της πρώτης φάσης της μαθητείας σου παρουσιάζεται μπροστά σου ένα σύνολο επιλογών και στόχων για τον καθορισμό της μελλοντικής σου ζωής.

Και, βεβαίως, πριν καθορίσεις τους στόχους και τις επιλογές σου, πρέπει πρώτα να συνειδητοποιήσεις ποιος είσαι, γιατί υπάρχουν και πού πας!!!

Γιατί οι λύσεις που θα δώσεις σ' αυτά τα ερωτήματα θα καθορίσουν την ηθική σου, που είναι το βάθρο στήριξης των στόχων και των επιλογών σου.

Πρέπει να κατανοήσεις και να πιστέψεις απόλυτα ότι το Σύμπαν υπάρχει και ζει μέσα σε μια υπέρτατη ηθική.

Την αρμονία.

Όλα κινούνται μέσα σ' έναν αιώνιο ηθικό κύκλο, που είναι ηθικός, για να μην υπάρχει αυτοκαταστροφή.

Αν στο σύμπαν τα φαινόμενα δεν είχαν υποταγή στο θεϊκό νόμο, οι πλανήτες και τ 'αστέρια και τα νεφελώματα στην ουράνια σφαίρα δε θα υπήρχαν, διότι το ένα θα κατέστρεφε το άλλο.

Το Σύμπαν δηλώνει, με την αιώνια αρμονία του, την απόλυτη υποταγή του στον υπέρτατο ηθικό νόμο: πως ό,τι είναι καλό για το σύνολο, είναι καλό και για τη μονάδα.

Αν ένας - ένας οι άνθρωποι σκεφθούν πως το καλό του συνόλου βρίσκεται στο δικό τους καλό, η ανθρωπότητα θ' αλλάξει όψη.

Διότι, πώς μπορεί να ευδοκιμήσει η γαλήνη του συνόλου, όταν υπάρχει ατομική αταξία;

Πώς μπορεί να υπάρξει πρόοδος πνευματική σ' έναν τόπο, όταν οι άνθρωποι αυτού του τόπου κυνηγούν τη ματαιότητα, τον πλουτισμό και τις ηδονές με βάση την ατομιστικότητα και το προσωπικό τους συμφέρον;

Κι αν εσύ, αγαπητέ μου Ερμή, έρθεις σε κάποιο χρόνο και σταθείς ορθός μπροστά στο όραμα της μελλοντικής σου καριέρας, των στόχων σου και των επιλογών σου, άραγε θα σκεφθείς πόσο χρήσιμος θα πρέπει να είσαι για το κοινωνικό σύνολο ή μόνο πόσο θα ωφελήσεις τον εαυτό σου;

Τα κίνητρα που θα κατευθύνουν τα κριτήρια των επιλογών σου θα ξεκινούν από την προσωπική σου εξυπηρέτηση ή από το κοινό καλό;

Θ' ακολουθήσεις το επάγγελμα που έχεις ταλέντο να κάνεις και που θα είναι ωφέλιμο για όλους, ή το επάγγελμα που πληροφορήθηκες στη διαδρομή της ζωής σου πως είναι το πιο κερδοφόρο;

Θα ενώσεις τη ζωή σου με τη γυναίκα που αγάπησες αληθινά και μπήκε στην ψυχή σου, ή θα επιδιώξεις γάμο με σύζυγο πλούσια, για να καρπωθείς τα χρήματα της ματαιοδοξίας σου;

Θα έχεις φίλους αυτούς που έχουν σύνεση, δικαιοσύνη και ταπεινότητα, ή μεγαλόσχημους και κραυγαλέους οπαδούς της νύχτας, του εύκολου πλουτισμού και της φαυλότητας;

Θα σταθείς δίπλα στους γέροντες γονείς σου με παρρησία, αγάπη και αυταπάρνηση, ή θα στερήσεις αυτούς που σε γέννησαν από την παρουσία σου και την τρυφερότητά σου, επειδή θα είσαι πνιγμένος στις εργασίες και τις απασχολήσεις σου;

Θα πράξεις το δίκαιο, έστω κι αν ζημιώνεσαι, ή μπροστά στο κέρδος θ' αγνοήσεις κάθε ηθικό νόμο;

ΕΡΜΗΣ:

Αισθάνομαι το μηχανισμό της συνείδησής μου να κινητοποιείται. Αναζητώ λύσεις στα μεγάλα ερωτηματικά που θέτεις για λογαριασμό μου.

Θα παρακαλούσα να με βοηθήσεις με την κρίση σου, διότι θέλω να φτάσω στη σωστή σκέψη για τον επαγγελματικό μου προσανατολισμό. Στην ηλικία που βρίσκομαι με απασχολεί πάρα πολύ σοβαρά.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ:

Θα πρέπει, αρχικά, να σου διαχωρίσω, φίλτατέ μου Ερμή, ότι η επιλογή σου για τη δουλειά που θα κάνεις στο μέλλον έχει δυο κατευθύνσεις διαφορετικές, γιατί διαφορετικές είναι και οι έννοιες της κάθε κατεύθυνσης.

Όταν κάνεις μια εργασία με σκοπό τον πλουτισμό και μόνο, τούτο λέγεται επάγγελμα.

Όταν κάνεις μια εργασία που ανταποκρίνεται στις ευαισθησίες σου, στο ταλέντο σου και εξυπηρετεί το κοινό καλό, τούτο λέγεται λειτούργημα.

Αν στο σύγχρονο κόσμο οι νέοι, γενικά, αποφασίσουν να εισέλθουν στη ζωή σαν λειτουργοί και όχι σαν επαγγελματίες, για να καλύψουν τους δημόσιους και ιδιωτικούς τομείς, τα τεχνικά και καλλιτεχνικά επαγγέλματα και ό,τι αφορά την ανθρώπινη λειτουργικότητα στο μηχανισμό της κοινωνίας, αυτή η κοινωνία θα αλλάξει μορφή!

Καταργήθηκαν και χλευάζονται οι ηθικές σχέσεις στις ανθρώπινες συναλλαγές μέσα στα επαγγέλματα, επειδή ακριβώς οι άνθρωποι δρουν σαν επαγγελματίες κι όχι σαν λειτουργοί.

Κι αν κάθηκε σήμερα η τάξη και η λειτουργία στην τοποθέτηση των ανθρώπινων παραγόντων μέσα σ' όλες τις δραστηριότητες της ιδιωτικής και δημόσιας ζωής, είναι γιατί οι επαγγελματικές θέσεις καλύπτονται από ανεύθυνους ή ανίκανους ή ευκαιριακούς ιδιώτες, που βρέθηκαν να γεμίζουν τις θέσεις, με αποκλειστικό σκοπό το χρηματικό κέρδος.

Μέσα σε μια σωστή κοινωνική δομή, οι άνθρωποι - λειτουργοί θα είναι ταυτόχρονα και οι άριστοι επαγγελματίες.

Γιατί, αν σκοπός ενός λειτουργού είναι να εκτελεί την εργασία του για το κοινό καλό, το αποτέλεσμα στο σύνολό του θα είναι όλοι να κερδίζουν κι αυτός μαζί με όλους!

Αν, αντίθετα, ο επαγγελματίας καταλάβει μια θέση με κάποιο ελιγμό ή τη βοήθεια τρίτου, χωρίς η ψυχосύνθεσή του και το ταλέντο του να ταιριάζει στο είδος της δουλειάς αυτής αλλά με αποκλειστικό στόχο τον πλουτισμό, το αποτέλεσμα στην κοινωνική ανοδικότητα είναι ολέθριο.

Ανίκανο άτομο, σε άσχετη μ' αυτό θέση, εκτελεί καθήκοντα ξένα προς τις δυνατότητές του με αποτέλεσμα την οικονομική και παραγωγική ζημία του κοινωνικού συνόλου. Και τούτο, αγαπητέ μου Ερμή, συμβαίνει πολλές φορές στο σημερινό κόσμο και κατακλύζονται οι κοινωνίες των εθνών από ανίκανους επαγγελματίες.

Γιατί ο στόχος και οι επιλογές των ατόμων δεν έχουν σχέση με την ηθική του συνόλου, αλλά μόνο με το ατομικό συμφέρον και την ευκαιριακή κάλυψη.